TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Savo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Oregonin lakiesitykset

Alistetut kansanäänestykselle kansallisvaalipäivänä, marrask. 2 p:nä, 1920.

Ensi tiistain vaaleissa on Oregonissa taas alistettu kansanäänestykselle useita lakiesityksiä, kaikkiaan yksitoista, jotka ovat painetut vaalilipun yhdeksännelle ja kymmenennelle sivulle. Englanninkieltä ymmärtämättömille äänivaltaisille lukijoillemme tahdomme tulkita esityksien sisältöä ja tarkoitusta siinä järjestyksessä kuin ne ovat painettuna äänestyslistalla. Esitykset ovat numeroidut siten, että myöten äänestettäessä on merkittävä risti (X) tasanumeroon päättyvän luvun kohdalle ja vastaan äänestäessä epätasaiseen numeroon päättyvän luvun kohdalle.

Kaksi ensimäistä lakiesitystä ovat alistetut äänestykselle Oregonin lainlaatijakunnan toimesta. Ensimäisessä määrätään Oregonin perustuslakiin muutos, joka valtuuttaa lainlaatijakunnan lainlaadinnalla 1) pakottamaan jokaisen laillisen äänestäjän rekisteröimään äänestyspiirissään ennenkuin saa äänestää; 2) oikeuttamaan kirjeelliseen äänestykseen, jos laillinen äänestäjä sattuu vaalipäivänä olemaan sairaana tai toisessa äänestyspiirissä tai armeijan ja laivaston palveluksessa; ja 3) määräämään voimaan pakkoäänestyksen. 300 myöten; 301 vastaan.

Toiseen esitykseen sisältyy muutos valtion perustuslakiin, joka oikeuttaa lainlaatijakunnan pidentämään säännöllisiä istuntojaan 20 päivällä (60 päivään) ja ylimääräisiä istuntoja kymmenellä päivällä (korkeintaan 20 päivään); rajottamaan lainlaatijan palkan korkeintaan $300:iin edustuskaudelta ja 5:een dollariin päivä ylimääräisiltä istunnoilta sekä matkakuluja $3 jokaista 20 mailia kohden säännöllistä kulkutietä. (Nykyinen lainlaatijan palkka on $3 istuntopäivältä). Myös määrätään, että neljänkymmenen päivän kuluttua ei lainlaatijakunnan istunnossa saa esittää uusia lakiehdotuksia, paitsi rahamyönnytyksiä ja kansan tai valtion puolustusta koskevia ehdotuksia, ilman lainlaatijakunnan yksimielistä suostumusta. Esityksen tarkotuksena on saada avoin käsittely kaikille lakiehdotuksille sekä estää niiden salakuljetus istuntojen viime hetkellä ilman keskustelua. 302 myöten; 303 vastaan.

Kolmannen on alistanut Oregonin Associated Industries nimikirjotusanomuksella. Tarkotus: Oleomargariinin, pähkinämargariinin, "butteriinin", uudistetun voin tai muiden voin substituuttien (vastikkeiden) valmistuksen ja myynnin säännösteleminen ja lisenssioiminen; lisenssimaksujen periminen (viidestä dollarista ruokatalonpitäjiltä aina $300 asti tehtailijoilta), tehtailijoilta, tukkukauppiailta, hotellin-, ravintolan- ja ruokatalonpitäjiltä, jotka puhtaan voin asemesta käyttävät substituutteja; väärennetyn voin myymisen estäminen ja rankaiseminen, sekä sakkojen ja rankaisumuodon määrääminen asetuksen rikkomisesta. 304 myöten; 305 vastaan.

Seuraavat lakiesitykset on alistettu initiatiivi-oikeudella.

Neljänteen esitykseen sisältyy kuuluisa single tax (yksivero) periaate, muutosehdotuksena valtion perustuslakiin. Tarkotus: Kantaa veroja valtion, kauntin, kunnan tai piirihallinnon ylläpitoon yksinomaan maan arvon mukaan, katsomatta maapalalla tehtyihin parannuksiin (työn synnyttämiin arvoihin) ja vapauttaa kaikki muu omaisuus, oikeudet tai etuoikeudet veroista heinäkuun 1 p:stä, 1921, alkaen, heinäkuun 1 p:ään, 1925; ja sen jälkeen ottaa veroina maan täysi vuokra-arvo parannuksiin kat somatta ilman minkäänlaisia muita verotuksia, muuttamalla Oregonin perustuslain IX luvun ensimäinen pykälä. 306 myöten; 307 vastaan.

Viides koskee kauntin virkailijain, kuten kirjurin, rahastonhoitajan, sheriffin, koronerin ja maanmittarin virkakauden pidentämistä kahdesta vuodesta neljään vuoteen. Jos esitys hyväksytään astuu se voimaan ensi vuoden alusta. 308 myöten; 309 vastaan.

Kuudes koskee valtuuksien myöntämistä Portlandin satamalle ostaa satamakomissionin kontrollin alaista kaupungin omaisuutta. Tarkotus on saada alotteelle kuuluisa suunnitelma kaivauttaa laivaväylä Swan Islandin kohdalle sekä laajentaa siellä satamaa. 310 myöten; 311 vastaan.

Seitsemänteen sisältyy pakollista rokotusta ja seerumin käyttöä vastustava laki. Sen mukaan rokotusta, seerumiruiskeita (inokulatsionia) tai vasta-lääkitsemistä ei saa asettaa ehdoiksi pääsylle kansakouluihin ,ylempiin oppilaitoksiin, yliopistoon tai muihin oppilaitoksiin, tai asettaa ehdoiksi työhönpääsylle, velvollisuuksien täyttämiselle tai oikeuksien nauttimisille, ja valtion perustuslaista, valtio-asetuksista ja kuntien ohjesäännöistä on poistettava kaikki määräykset, jotka ovat ristiriidassa tämän lain kanssa. Esitys nojautuu käsitykselle, että nämä menettelyt todellisuudessa ovat vahingollisia, ja sentähden ei ketään henkilöä, etenkään alaikäistä, pitäisi pakollisesti rokottaa, vastalääkitä tai inokuloida. 312 myöten; 313 vastaan.

Kahdeksannessa esityksessä tahdottaisiin määrätä lainakoron korkein raja neljään prosenttiin ja erikoissopimuksen kautta korkeintaan viiteen prosenttiin . Sitä suuremman koron periminen tai maksaminen tulisi lain mukaan rangaistavaksi. 314 myöten; 315 vastaan.

Yhdeksäs esitys koskee Malheur-järven ja sen rantojen siirtämistä hallituksen kontrolliin siinä tarkotuksessa, että järvi säilytettäisiin villien vesilintujen pesimis-aluena. Malheur-järvi on suurin villien vesilintujen pesimispaikka Pohjois-Amerikassa, mutta eräiden maayhtiöiden kastelukanavasuunnitelmilla uhataan järvi melkein tyyten kuivata. 316 myöten; 317 vastaan.

Kymmenes esitys (alistanut valtion veronmaksajien liitto) tarkottaa muutosta valtion perustuslakiin lainlaatijakunnan istuntojen jakamiseksi siten, että ensimäiseen 40 päivää kestävään istuntoon kokoonnutaan tammikuun ensimäisenä maanantaina, 1921, ja toiseen 10 päivää kestävään istuntoon seuraavan huhtikuun kolmantena maanantaina. Ensimäisellä istuntokaudella voitaisiin ainoastaan esittää ja käsitellä lakiehdotuksia ja päätösehdotuksia, ja lopullisesti ratkaista ainoastaan hallinnollisten määrärahojen myönnytyksiä. Vasta toisella lyhyellä istuntokaudella voitaisiin laki- ja päätösehdotukset lopullisesti ratkaista ilman muu tosesitystä, paitsi jos neljä-viidennestä edustajista kannattaa muutosesitystä. Ensimäisen istunnon jälkeen mentäisiin lomalle — kai Portlandiin tai muihin asianomaisiin paikkoihin, ja vasta tämän "loman" jälkeen ratkaistaisiin ehdotukset lopullisesti lyhyellä istuntokaudella ilman keskusteluja! 318 myöten; 319 vastaan.

Yhdestoista esitys perustaisi uuden viraston valtioon — markkinakomissionin. Siihen nimitettäisiin markkinatirehtööri $4,500 vuosipalkalla ja kirjuri $3,500 vuosipalkalla. Näillä olisi valtuus palkata itselleen loijareita. Komissionerin tehtäviin kuuluisi avustaa tuotteiden taloudellista jakoa kohtuullisten hintojen mukaan, antaa tietoja markkinatilanteesta, edistää yhteistoimintaa tuottajien, välittäjien ja kuluttajien välillä, sovittaa riitaisuuksia pyydettäessä, tarkastella markkinoita ja osuustoiminnallisia liikkeitä, tarkastaa varastoissa seisbvia tuotteita, jne. Viraston menoihin myönnettäisiin ensimäisenä vuotena $50,000. 320 myöten; 321 vastaan.

Tarkastettuamme näiden esitysten sisältöä ja tarkotusta voisimme ne jakaa kolmeen luokkaan: reformistisiin, taantumuksellisiin ja tarpeettomiin esityksiin. Ensimäiseen luokkaan asettaisimme toisen esityksen, koskeva lainlaatijakunnan istuntokauden pidentämistä; kolmannen, joka koskee oleomargariinin valmistuksen ja myynnin säännöstelyä; neljännen, joka koskee yksiverojärjestelmän käytäntöönottamista ja kahdeksannen, joka koskee lainakoron rajottamista (tämä esitys tosin saattaisi osottautua epäkäytännölliseksi, jos se sattuisi läpäisemään).

Tarpeettomina pidämme kuudennen Swan Islandin satamahommaa koskevan esityksen; seitsemännen, joka koskee pakollista rokotusta ja inokuloimista (pakollista rokotusta ja inokuloimista on harvoin käytetty Oregonissa); yhdeksännen, joka koskee villien vesilintujen pesimisalueen säilyttämistä ja yhdettätoista, joka koskee uuden viraston perustamista (niitä jumalaparatkoon on riittävästi laiskoille virankärkkyjille).

Ehdottomasti taantumuksellisena pidämme ensimäistä pakollista äänestyspiiriregisteröimistä ja äänestystä koskevan esityksen, koska se antaa lainlaatijakunnalle valtuuden muuttaa vaaliasetuksia tavalla, jotka loppukädessä voivat olla työväestölle vahingollisia. Etukäteen ei anneta mitään varmoja takeita minkälaisiksi muutosesityksen myöntämät vaaliasetukset tulevat olemaan. Pakollinen rekisteeraus äänestyspiireissä tulisi työväestölle haitalliseksi, koska juuri työläiset joutuvat useimmissa tapauksissa siirtymään muuttojen kautta yhdestä piiristä toiseen. Vain vakituisesti äänestyspiirissä asuvat äänestäjät voisivat käyttää äänioikeutta. Pakollinen äänestys tulisi pakolliseksi siis etupäässä omistaville aineksille. Samaan luokkaan kuuluu esitys kauntinvirkailijain virkakauden pidentämisestä. Esitystä puolustetaan sillä, että ahkera, kyvykäs ja kokenut virkailija on oikeutettu pysymään virassaan pitemmän ajan, mutta entäs jos virkailija on kunnotan ja virkavaltainen tyranni? Esityksen tarkotuksena on vain lujittaa riistäjien palveluksessa olevien virkailijain asemaa pitemmällä virkakaudella, josta olisi seurauksena vain virkailijain suurempi mielivaltaisuus ja röyhkeys. Taantumuksellinen on myös kymmenes esitys, joka koskee lainlaatijakunnan istunnon jakamista pitempään ja lyhempään istuntokauteen. Ensimäisellä istuntokaudella saisi ainoastaan keskustella ehdotuksista, mutta ei päättää, sitten mentäisiin "lomalle", toisin sanoen kapitalistien yksityiskonttoreihin tarkistamaan ehdotukset ja vasta lyhyellä istuntokaudella hyväksyttäisiin tai hyljättäisiin lait ilman keskustelua määräysten mukaan.

Suosittamme sentähden äänestämään vastaan taantumuksellisia esityksiä vetämällä ristin numerojen 301, 309 ja 317 kohdalle.

SOS.-PUOLUEEN EHDOKKAAT OREGONISSA

Kun äänivaltaiset suomalaiset työläiset ensi tiistain vaaleissa tahtovat merkitä vastalauseensa tyranni-järjestelmää vastaan vetämällä ristin Eugene V. Debsin, vankilassa viruvan työväestön esitaistelijan nimen kohdalle, muistettakoon samalla tehdä "äänestyslakko" kaikkia taantumuksellisia virankärkkyjöitä vastaan tässä valtiossa. Oregonissa ei ole Farmer-Labor puoluetta, niinkuin Washingtonissa, jolla puolueella sikäläiset työläiset nyt kokeilevat, eikä minkään muunkaan nimen takana toimivaa edistyksellistä valtiollista liikettä, joka olisi mistään merkityksestä, joten täällä rienaavat entisessä vallassaan molemmat taantumukselliset puolueet. Sosialistipuolueen valtiojärjestö Oregonissa on kuollut — joten mitään varsinaista valtioon rajottuvaa vaalitaistelua ei ole käyty, paitsi, että sosialistien tilapäinen komitea viime kesänä piti jonkinlaisen nimityskonventsionin Oregon Cityssä, nimittäen ehdokkaat valtiolistalle.

Monet politikoimiseen väsyneet tovarit ovat katkeroituneina puhuneet äänestyslakosta, se on, kieltäytyä kokonaan vaalitoiminnasta. Mutta tämmöinen vaaleista kokonaan kieltäytyminen näissä oloissa olisi tarkotuksetonta. Samoinkuin Debsin äänestäminen on vastalauseen merkintää vallitsevaa tyranniutta kohtaan, samoin myös voidaan merkitä vastalause taantumuksellisia puolueita vastaan tässä valtiossa äänestämällä sosialistipuolueen ehdokkaita, koska siihen on tilaisuus. Ja tässä kehotamme äänivaltaisia tovereita äänestämään sekä saada toisiakin tyytymättömiä äänestämään seuraavia ehdokkaita:

Yhdysvaltain senaattoriksi — *Albert Slaughter.*

Kongressiedustajaksi 1:stä piiristä — *Harlin Talbert.*

Valtion kirjuriksi — *J. P. Sears.*

Meijeri- ja elintarvekomissioneriksi — *F. J. Von Behren.*

Yleisten laitosten komissioneriksi — *Otto Newman.*

Ehdokkaita lainlaatijakuntaan ovat sosialistit asettaneet ainoastaan Clackamas-kauntissa. Nämä ovat Emma Rayner, J. W. Braker, Robert Schuebel ja M. V. Thomas.

Jokainen äänivaltainen työläinen suuntiin katsomatta siis merkitsemään vastalauseensa ensi tiistain vaaleissa.

— Rehellinen mies on Eugene V. Debs. Debs, joka on vankilassa, niinkuin monet muutkin rehelliset miehet nykyään. Debs lausui julki totuuksia ja löysi itsensä vankilasta. Silläaikaa kun toiset ehdokkaat ajattelivat: "totuus on kallein tavaramme, olkaamme siis sen kanssa säästeliäitä", tuhlaili Debs surkeilematta tätä kallista tavaraa ja pääsi ristikkojen taakse. Ei ollut näet riittävästi kannattajia miehellä, joka laskettelee totuuksia kanssaihmisilleen.

Vaaleissa olisi tilaisuus osottaa halutaanko presidentiksi rehellistä miestä.

Ketä äänestätte?

Tulevan marraskuun toisena päivänä toimitetaan kansalliset vaalit Yhdysvalloissa. Koska ainakin osa työläisistäkin — ne nimittäin, joilla on äänioikeus — tulevat ottamaan osaa vaaleihin, niin ei liene poissa paikaltaan tarkastella niiden miesten saavutuksia, joita eri puolueet ovat presidenttiehdokkaikseen asettaneet. Tutustumalla ehdokkaiden toimintaan ja heidän suhtautumiseensa työväestöön voivat työläiset päättää kenellekä äänensä tulevissa vaaleissa antavat. Alamme ensin republikaanipuolueesta, jonka ehdokkaana on

Warren G. Harding.

Harding on ollut Ohion toisena senaattorina Yhdysvaltain senaatissa sitten v. 1915. Mitä hän on tässä toimessa tehnyt osottaa suurimmaksi osaksi mitä hän on miehiään ja mitä hän tulee tekemään jos hänet valitaan presidentiksi.

Senaattori Harding on saavuttanut rekordin senaatissa — poissaolollaan. Kongressin pöytäkirjat osottavat, että hän tämän kuuden vuoden aikana minkä hän on valtiotansa edustanut, on ollut senaatin istunnoista pois 1,163 kertaa. Hän on esittänyt senaatissa ollessaan hyvin vähän lakiehdotuksia ja nekin mitä hän on esittänyt ovat olleet paikallista laatua eikä yhtään sellaista, joista olisi ollut hyötyä työläisille. Minkäänlaisia valtiomiehen kykyjä eikä omintakeisuutta ei hän ole osottanut. Päinvastoin hän on aina sokeasti seurannut republikaanipuolueen taantumuksellisimman siiven johtajia. Kongressin pöytäkirjat eivät kerro hänen yhtään kertaa äänestäneen edistysmielisten lakiehdotuksien puolesta. Hän kannatti surkeankuuluisaa Cumminsin rautatielakiehdotusta sen alkuperäisessä muodossa, joka olisi kieltänyt rautatietyöläisiltä lakko-oikeuden. Hän on vastustanut kaikkien tuotantolaitosten kansallista omistusta. Verokysymyksessä on hän säännöllisesti vastustanut sitä, että voittoilijoille asetettaisiin suurempia veroja. Hän vastusti sitä, että sodasta päättämisen alistetaan kansan yleisäänestyksellä ratkaistavaksi. Hän on puolustanut salaista diplomatiaa. Hän on vastustanut yleistä aseistariisumista ja puolusti asevelvollisuuspakkoa Amerikan kansalle. Kaikissa kysymyksissä missä on ollut välttämätöntä valita työläisten ja kapitalistien etujen välillä on senaattori Harding aina asettunut puolustamaan kapitalisteja.

Yleensä on senaattori Harding ollut kaikkein kehnoimpia ja kyvyttömimpiä senaattoreita mitä senaatissa on viimeisen kuuden vuoden aikana ollut, vaikka senaattorien älykkäisyys yleensäkin on mainittuna aikana ollut keskinkertaista alempana. Minkäänlaisia johtajan kykyjä ei senaattori Harding ole omannut, vaan on hän aina seurannut puolueensa taantumuksellisia johtajia senaatissa, Lodgea, Penrosea ja Smootia. Jos hän tulee valittua presidentiksi, niin kaikesta päättäen tulee hän edelleenkin olemaan yllämainittujen miesten taikka toisten yhtä taantumuksellisten johdettavissa.

Demokraattipuolueen ehdokkaana vaaleissa tulee olemaan Ohion kuvernööri

James M. Cox.

Kuvernööri Cox on ollut kongressin alahuoneessa edustamassa valtiotaan vuosina 1909—1913. Tämän neljän vuoden aikana osottavat kongressin pöytäkirjat hänen esittäneen kaikkiaan 924 lakiehdotusta, joista 919 on ollut joko eläkkeitä koskevia taikka paikallista laatua olevia lakiehdotuksia. Eläkelakeihin näyttää Cox olleen erikoisesti innostunut kongressissa ollessaan. Kongressin istunnoista on Cox'kin muistanut olla pois, koskapa hän ei ole yhtään kertaa äänestänyt silloin kun on ollut kysymyksessä sellaiset lait, joista olisi ollut työläisille hyötyä. Hän on kannattanut ainoastaan sellaisia lakiehdotuksia, joiden hän on arvellut tuottavan itselleen poliittista pääomaa.

Samaa politiikkaa on hän noudattanut Ohion kuvernöörinä ollessaan. Minkäänlaisia työläisten etua koskevia lakeja ei valtiossa ole hänen alotteestaan laadittu. Päinvastoin on hän aina asettunut vastustamaan työläisiä erittäinkin silloin kun he ovat lakolla ryhtyneet vaatimaan parannuksia olohinsa. Viime syksynä terästyöläisten lakon aikana erotti hän erään pikkukaupungin sosialistisen majurin toimestaan sentähden kun hän (majuri) ei antanut suojelusta niille lakonrikkureille, joita teräsparoonit tehtaisiinsa kulettivat.

Wilsonin hallituksen sotapolitiikkaa ja kaikkia sen edesottamisia on kuvernööri Cox luvannut uskollisesti kannattaa siinä tapauksessa jos hän tulee valittua presidentiksi. Tämä merkitsee sitä, että kansalta edelleenkin kielletään perustuslain takaamat oikeudet, jos Cox pääsee Valkoseen taloon. Radikaalisia työläisiä vainotaan edelleenkin. Karkotuksia tullaan jatkamaan. Kansalaisia, miehiä ja naisia, vainotaan sentähden kun uskaltavat lausua vapaasti ajatuksensa yhteiskunnallisista kysymyksistä. Sanalla sanoen, samat kiristystoimenpiteet mitkä ovat olleet käynnissä edelleenkin tulevat jatkumaan jos kansa on niin mieletön, että äänestää demokraattien ehdokkaan tämän maan hallituksen päämieheksi.

Sosialistipuolueen ehdokkaana vaaleissa on puolueen vanha sotaratsu ja sen uskollisin työntekijä

Eugen V. Debs.

Tilaa ei salli meidän tässä kertoa Debsin elämäkertaa ja toimintaa kokonaisuudessaan. Riittää kun sanomme, että hän on syntynyt työläisperheestä ja on koko ikänsä elänyt työläisen elämää. Neljätoista vuotiaana täytyi hänen jättää koulunkäyntinsä, mennen työskentelemään rautatien konepajaan Terre Hautessa, Indianan valtiossa. Myöhemmin hän työskenteli veturinlämmittäjänä. Heti kun hän ikänsä vuoksi otettiin ammattiunion jäseneksi hän siihen liittyi ja siitä asti on hän omistanut kaiken aikansa ja kaiken energiansa työväenliikkeelle. Debsillä on huomattavia ansioita järjestäessään rautatietyöläisiä ja muitakin työläisiä.

V. 1894 tuli hän ympäri maan tunnetuksi sentähden kun hän johti Great Northern rautatieyhtiön ja Pullman makuuvaunuyhtiön työläisten lakkoja. Näiden lakkojen seurauksena oli hän sittemmin kuusi kuukautta vankilassakin syytettynä "oikeuden halveksimisesta", johonka hänen väitettiin tehneen itsensä syypääksi rikkoessaan tuomarin lakkolaisia vastaan antamaa estetuomiota. Nämät kokemukset kuitenkin Debsille opettivat poliittisen toiminnan välttämättömyyden. V. 1897 hän perusti yhdessä muutamien muiden tovereidensa kanssa Sosialidemokraattisen puolueen, josta sittemmin kehittyi nykyinen Sosialistipuolue.

Vuosien 1900, 1904, 1908 ja 1912 vaaleissa on Debs ollut Sosialistipuolueen presidentinehdokkaana, saaden viimemainittuna vuonna lähes miljoonan ääntä. Sota-aikana säädetyn vakoilulain nojalla tuomittiin hänet sitten toissavuonna kymmeneksi vuodeksi liittohallituksen kuritushuoneeseen, Cantonissa, Ohiossa puheen tähden. Hän on paraillaan palvelemassa yankeusrangaistustaan Atlantan vankilassa. Wilsonin hallituksen taholta on useamman kuin yhden kerran annettu ymmärtää, että Debsille annettaisiin vapaus jos hän taipuisi sitä pyytämään. Tästä hän on kuitenkin päättäväisesti kieltäytynyt, väittäen että hänellä oli perustuslain takaama oikeus arvostella hallituksen sotapolitiikkaa ja sotaa yleensä. Tulevissa vaaleissa on Amerikan työläisillä tilaisuus päättää antavatko he tunnustuksensa hallituksen ja koko vallassaolevan luokan harjottamalle kiristyspolitiikalle, vai haluavatko he taistella oikeuksiensa ja vapauksiensa puolesta, kuten tekee Debs parhaillaan.

Harding ja Cox ovat kapitalistien ehdokkaita. He vaativat nykyisen riistojärjestelmän pysyttämistä sellaisena kuin se on. He kumpikin vaativat että luonnonlähteet ja tuotantovälineet ovat edelleenkin pidettävä yksityisten riistäjien hallussa. Työläiset eivät voi toivoa minkäänlaisia parannuksia oloihinsa Coxilta enempää kuin Hardingiltakaan. Kumpikin heistä edustaa riistäjäluokkaa. Kumpikin heistä vihaa työläisiä. Kumpikin puolustaa kapitalistista riistojärjestelmää, voittoja ja riistäntää.

Työläiset! Jos te haluatte edelleenkin kannattaa riistäjiä; jos te haluatte edelleenkin kannattaa Wilsonin hallituksen menettelytapoja, että kaikki teidän oikeutenne otetaan teiltä pois, niin äänestäkää jompaa kumpaa joko demokraatteja taikka republikaaneja, sillä kumpikin ne ajavat samoja päämääriä. Mutta jos te haluatte tehdä selvän pesäeron riistäjien kanssa; jos te haluatte panna vastalauseen kapitalistien kiristystoimenpiteille, joita he ovat hallituksen välityksellä panneet käytäntöön viimeisinä vuosina; jos te haluatte vapauttaa ne sadat luokkasotavangit, jotka yhä edelleenkin viruvat Amerikan vankiloissa; jos te haluatte antaa epäluottamuslauseen porvaripuolueiden hallituspolitiikalle, niin menkää vaaliuurnalle marraskuun toinen päivä ja äänestäkää Eugene V. Debsiä Yhdysvaltain presidentiksi.

Työmies.

S. S. Järjestön asioita

Alustuksia S. S. Järjestön edustajakokoukselle

JA OREGON-WASHINGTON ALUEKOKOUKSELLE.

Toverin avustuskysymys.

Toveri ei ole vielä monesti ehtinyt vedota yleisesti S. S. Järjestön osastoihin, sillä Lännen osastot ovat aina olleet avustuskykyisiä, siinämäärin kun Toveri on apua tarvinnutkin.

Nyt Oregon-Washington valtioiden aluekomitea, tuntien Lännen S. S. Osastojen varallisuudet, Toverin tilanteen, johon Toveri on talon oston ja muiden vastusten kautta joutunut, esittää että: S. S. Järjestön edustajakokous ottaa Toverin avustuksen keskusteltavaksi, sillä Lännen S. S. Osastot vähälukuisina ja myöhemmin järjestyneinä ovat joutuneet ylimääräisen taakan alaiseksi nyt Toverin joutuessa hankkimaan itselleen omaa kotia.

Lännen osastot ja yksityiset toveritkin tosin kykenevät pelastamaan Toverin ahtaimmasta pulasta, mutta nyt on vielä Toverilla kiinnityslaina ja muita maksuja jotka kysyvät siinä määrin varoja, että Lännen S. S. Osastot, ilman itse siitä suuresti kärsimättä, eivät voi sitä suoritusta tehdä.

Katsoen Toverin siksi välttämättömäksi suomalaisen työväen herätystyössä täällä länsivaltioissa, että on mahdotonta ajatellakaan valistustyötä ilman Toveria. Senpätähden meidän onkin saatava Toveri taloudellisesti niin varmalle pohjalle, että sen vaikutus ja tehoisuus agitatsionityössä ei tule kärsimään.

Esityksemme on, että S. S. Järjestön edustajakokous päättää ja velvoittaa Idän ja keskivaltioiden S. S. Osastot lunastamaan Pacific Development Society'n jäsenyyksiä ja että perustaksi määrättäisiin jokaista viittä jäsentä kohden yksi jäsenyys ostettavaksi. Tämä on siksi pieni velvoitus, että Idän ja keskivaltioiden osastot tekevät sen mielihyvällä. Silloin tulee Toverin liike varmalle taloudelliselle pohjalle ja velvollisuudet tulevat tasan jaetuksi.

Oregon-Washington aluetoimik.
K:tta Leo Leino.

Astorian S. S. Klubi on hyväksynyt ylläolevan.

S. S. J. toimeenp. k. toiminnan suhteen lausumme seuraavaa:

Komitean toiminnan hyväksymme muuten, paitsi mitä tulee Lännen agitatsionityöhön, niin siitä annamme muistutuksen heidän velvollisuudestaan. Kun organiseeraaja lopetti työnsä, niin ei ole hommattu toista tilalle, vaikka kyllä hyvin tiedettiin, että Länsi tarvitsee herätystä ja järjestämistä.

Agitatsionosaston hoitajan samoin kuin järjestön sihteerin palkat pidämme kohtuuttoman suurina, katsoen muiden orgaaniemme vastuunalaisissa toimissa olevia palkkoja, joten ehdotamme, että näiden palkat lasketaan lehtiemme vastaavien toimittajien palkkojen tasolle.

✣ ✣ ✣

Sanomalehdet.

Raivaaja on järjestömme keskuudessa synnyttänyt ja pitänyt yllä erimielisyyttä koko vuoden ajan ja sen tähden se ansaitsee vaikka lyhyen niin kuitenkin perinpohjaisemman arvostelun.

1) Raivaaja julisti Venäjän vallankumouksen jo alussa mahdottomaksi ja vaati sikäläisiä sosialisteja luopumaan vallasta porvarien hyväksi ja muodostamaan kokoomushallituksen porvarien kanssa. Raivaaja teki myöskin lukuisia virheitä Venäjän ja Suomen asioita selostaissaan v. 1918, joista oli seurauksena järjestössämme yleinen suuntataistelu.

2) Raivaaja on jokaisessa suhteessa puolustanut Europassa niitä liikkeitä ja järjestöjä, jotka ovat olleet tuntuvasti ja työväenluokalle vahingollisessa määrässä kallistuvia vanhoilliseen oikeistolaisuuteen ja jotka ovat poikenneet pois marxilaisuudesta. Älkäämme unohtako, kuinka Raivaaja on puolustanut Suomen Sosialidemokraattista puoluetta ja kaikkia sen likaisia edesottamisia. Tässä suhteessa Raivaajan itsekkin on täytynyt jo hieman peräänty ä, mutta edelleenkin Raivaajan varsinaisessa toimitustavassa ollaan yhä samalla kannalla kuin m. m. Suomen oikeistososialistisen lehdet ovat.

3) Raivaaja selittää itsepintaisesti tällaisen kanna tarpeelliseksi puolustaakseen Amerikan Sosialistipuoluetta. Muta ikävintä on, että tässäkään mainittu lehti ei näe mitään virheitä, tai tahtoako se ne salata sokealta kilhkolta, ja on valmis hyväksymään ja joukoille valehtelemaan Sosialistipuolueen johtajien kaikki toimenpiteet kiitettäviksi, vaikka totta on, että puolueen johtavat ainekset ovat tehneet monta törkeää virhettä viimeaikoina. Raivaaja ei Sosialistipuolueen puolustamisessakaan toimi työväenluokan etujen edistämiseksi ylipittomästi, vaan koettaa sen puolustamisensa kautta peittää omia virheitään ja vanhoillisuuttaan.

4) Raivaaja käyttäytyy moittittavalla tavalla, jatkuvasti "rähjäämällä" suuntansa puolesta, pitämällä palstoillaan persoonaluontoisia kiistakirjotuksia toisinajattelevia vastaan. Näihin kiistakirjoituksiin pähden on vielä yleistä se, ettei vät ne ole rehellisen ja avoimen polemiikin luontoisia vaan tehdään niissä hyvinkin ala-arvoisia syytöksiä kuitenkaan niitä todistamatta.

5) Raivaajan vastuunalaiset virkailijat näyttävät olevan aivan välinpitämättömiä siitä, mitä Järjestö tai joukot heistä sanovat. Raivaajan johtokunnan menettely oli uhkaus järjestölle, kun se otti Moses Hahlin Säkenien toimittajaksi vielä senkin jälkeen, kun Hahl teki itsensä tunnetuksi Venäjän vallankumouksen tuomitsemisessa ja scheidemannilaisuuden puolustamisessa Saksassa. Eikä sanotun lehden johtokunta ole ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin Hahlin eroittamiseksi. Hän on mahdoton vanhoilliseksi tunnetun kantansa tähden tällaiseen toimeen. Raivaajan kustantava osakeyhtiö on yleisäänestyksellä käsketty eroittamaan J. F. Syrjälää Raivaajan vastaavan toimittajan toimesta sillä nimenomaisella tarkoituksella, että Raivaajan vanhoillinen kanta muuttuisi ja järjestösämme lakkaisi suuntariidat, mutta johtokunta pitää vain edelleenkin Syrjälää Raivaajan toimituksessa ja tosiasia on, että lehden kanta ei ole nimeksikään muuttunut ja edelleen tosiasia on, että Syrjälän mielipiteet ovat edelleenkin johtavina Raivaajassa. Järjestön edustajakokous on tuominnut Raivaajan oikeistolaisen kannan ja osoittanut muutoksen tarpeelliseksi, mutta Raivaaja ei välitä sellaisista mitään. Järjestön toimeenpaneva komitea on varoittanut Raivaajaa monta kertaa ja yleensä asiallisesti osoittanut useita järjestön yleisen mielipiteen vaatimuksia Raivaajaan nähden, mutta toimitus niistäkään ei ole mitään välittänyt.

Raivaajaa toimitetaan yleensä vahingollisessa oikeistolaisessa hengessä ja se palvelee taantumuksellisia virtauksia työväenliikkeessä jokaisessa suhteessa ja siitä seuraa järjestön toiminnalle monenmoisia ristiriitoja ja hankauksia.

Näistä syistä me ehdotamme järjestön edustajakokouksen päätettäväksi, että edustajakokous käskee päätöksellään Raivaajaa kustantavan yhtiön ja sen johtokunnan kertakaikiaan lopettamaan lehdessään, Raivaajassa ja Säkenissä nykyään yhä vallitsevan taantumuksellisen ja epämarxilaisen toimitustavan, ja,

että edustajakokous määrää Raivaajaa kustantavan yhtiön heti eroittamaan Raivaajan nykyisen vastaavan toimittajan Y. Mäkelän, aputoimittajana toimivan J. E. Syrjälän, Säkenien toimittajan Moses Hahl'in ja kaikki muutkin toimittajat, kutka tekevät itsensä mahdottomaksi lehden toimittamisessa sellaisten vaatimusten mukaisesti, mitä järjestyneet sosialistit nykyään lehdilleen asettavat.

Edustajakokous edelleen päättäköön, että siinä tapauksessa, että Raivaajaa kustantava yhtiö ei niihin päätöksiin taivu, jätetään järjestön toimeenpanevalle komitealle määräys heti tällaisen mahdollisen kiellon jo kitulemisen jälkeen katkaista Raivaajalta puoluelehtioikeudet.

Hyväksytty Astorian S. S. Klubi kokouksessa lokak. 20 p. 1920.
K. Korhonen, Puheenjoht., O. Laine, Kirjuri.

✣ ✣ ✣

Työmies.

Astorian S. S. Klubi päätöksenään lausuu, että se on täysin tyytyväinen Työmiehen periaatteelliseen kantaan ja että se hyväksyy sen yleisen pyrkimyksen, jonka tarkoituksena on uudistaa sosialistista liikettä yleensä nykyaikaa ja oloja paremmin vastaavaksi. Mahdollisesti sosialistipuolueen arvostelussa tämän vuotiste vaallen aikana jotkut Työmiehen kirjoittajat ja sen toimituskin ovat tässä tillisessa suhteessa käyttäytyneet epäedullisesti, estäen mahdollisimman suuren äänimäärän saamista puolueen ehdokkaille, mutta semmoiseenkin on paljon antanut aihetta puolueen vanhoillinen johto ja sen toimitsijat, jotka ovat puhuneet kompromisseista kaikkien pikkuporvarillisten aineksien kanssa esim. täällä Lännella. Jokatapauksessa Työmies sentään on mielestämme voinut paremmin asiateerata Debsin äänestämisen puolesta, eikä laskea palstoilleen kirjoituksia, joissa tätä luokkataistelijaa husta on arvosteltu. Muuten Ty-